

Годишња скупштина друштва ветеринара и ветеринарских техничара Црне Горе

У дане 11 и 12 априла 1959 године одржана је једанаеста годишња скупштина Друштва ветеринара и ветеринарских техничара Црне Горе у Титограду.

Скупштини су као гости присуствовали другови Душан Асановић, секретар Секретаријата за пољопривреду и шумарство И. В. НРЦГ, Војо Мијушковић, секретар Пољопривредно-шумарске коморе и Инг. Фиорели, претставник Дирекције ДОЗ-а за НРЦГ.

Послије поднесених реферата, развила се свестрана дискусија. Током дискусије констатовано је да се до данас на унапређењу говедарства у Црној Гори ишло на широком подручју, а што се убудуће не смије радити, ако желимо имати боље резултате. Потцртано је и то да ветеринарски стручњаци морају бити активније ангажовани на унапређењу говедарства.

Било је много говора о раду ветеринара као друштвених радника, о слабој активности теренских секција итд.

На овој Скупштини донесена је једногласна одлука да се ветеринарски стручњаци одричу приватне праксе, јер мјере које се данас предузимају на унапређењу сточарства не могу се никако ускладити са приватном праксом у ветеринарској служби.

Другог дана извршено је спајање Друштва ветеринара и Дру-

штва ветеринарских техничара те су донесена нова правила.

У нови Управни одбор Друштва изабрани су: Душан Рогошић, претсједник; Данило Кажих — секретар, Владо Радовић — благајник, и шест чланова: Томаш Томашевић, Михаило Ђетковић, Филип Марићевић, Јован Милошевић, Божидар Нишавић и Мирко Ненадић. У Надзорни одбор изабрани су: Милан Ђурић, В. Маројевић и Д. Шугин. У Суд части изабрани су: З. Кундић, П. Кржалић и В. Брновић.

Разматрајући рад Друштва и ветеринарске службе у протеклом периоду скупштина је констатовала:

I

Да су мјере предузете у циљу унапређења говедарства дале дјелимично позитивне резултате. Да би се постигли бољи резултати у наредном периоду, требало би ускладити план рада на унапређењу ове гране сточарства са економским могућностима одређеног подручја.

У том циљу Скупштина предлаже рејонизацију Републике на два подручја и то сјеверно са *гатачким и оберинталеким говечетом* док у јужном подручју тамо гдје за то постоје услови исхране и њега потребно уводити продуктивније расе као монтефонска.

Ради бољег унапређења говедарства треба основати центре расплодног материјала у одређеним подручјима, и из њих постепено дјеловати на шире рејоне.

Вјештачком осјемењавању крава, као најефикаснијој мјери на унапређењу говедарства треба посветити нарочиту пажњу и форсирати је у подручјима гдје зато постоје услови.

На унапређењу говедарства задружне организације треба да одиграју значајну улогу, те да буду носиоци свих напредних мјера у овој грани сточарства.

Пошто се у појединим мјестима наше Републике не поштују прописи о забрани клања телади од стране месарских предузећа, приватних месара и сточара, Скупштина је закључила да ветеринарски инспектори морају предузети најстрожије мјере како би се овоме стало на пут.

Лиценцирању као мјери за унапређење говедарства треба посветити пуну пажњу. У подручјима гдје је вјештачко осјемењавање узело маха и постоје услови да се све краве осјемење, треба га ригорозно проводити, као и у оним крајевима гдје постоје могућности набавке квалитетних расплодањака у довољном броју.

Ветеринар треба да има сталан увид у стање расплодног материјала на својем подручју; па да се, на основу реалног стања, одређује критеријум лиценцирања.

II

Разматрајући промет стоке у новонасталој ситуацији откупа стоке по селима од стране земљорадничких задруга и одржавање сточних пијаца код сваке задруге, констатовано је да је овакав начин промета стоке у супротности са Основним законом о заштити стоке од сточних заразних болести и другим прописима који регулишу ову материју.

На овај начин је ветеринарској инспекцији онемогућена свака контрола промета стоке и увида у њено здравствено стање. Зато је закључено да не треба дозволити одржавање сточних пијаца тамо

где ове нијесу уређене према законским прописима и контролисане од стране ветеринарских инспекција.

III

Рад Друштва као цјелине у извјештајном периоду не задовољава, а поготово рад теренских секција које се у протеклом периоду нијесу нимало zaloжиле да активирају рад Друштва на терену.

У вези са овим, Скупштина је ставила у задатак новом Управном одбору и теренским секцијама да се у наредном периоду више ангажују, да активно узму учешћа у политичким и другим збивањима подручја гдје дјелују секције.

Имајући у виду мјере које се предузимају за брзу социјализацију нашег села, Скупштина је констатовала да су теренске секције основне организационе јединице нашег Друштва, те да оне морају бити носиоци читаве дјелатности на терену, а у првом реду морају повести више бриге да наш ветеринар заиста постане друштвени радник, свјестан своје улоге, права и дужности.

IV

Имајући у виду данашњи рад на унапређењу сточарства, сузбијању заразних и паразитарних болести, као и мјера које ће се убудуће предузимати у том циљу, Скупштина је констатовала да у овим условима рада када се пред ветеринарску службу постављају све теже и одговорнији задаци, нема мјеста ПРИВАТНОЈ ПРАКСИ у ветеринарској служби.

Због природе посла и неограниченог радног времена у ветеринарској служби, и због тога што су се ветеринари и ветеринарски техничари једногласно одрекли приватне праксе, Скупштина захтијева, да се за ове услове рада одреди награда ветеринарским стручњацима према прописима Закона о јавним службеницима.

V

Разматрајући значај стручне штампе за уздизање кадрова и у-

напређење ветеринарске службе и сточарства. Скупштина је закључила да све ветеринарске установе морају бити претплаћене на: „Ветеринарских гласник“, „Ветеринарство“ и „Нашу пољопривреду“, а појединац на један од ових часописа.

У циљу популарисања ветеринарске службе и мјера које она предузима за даљи напредак сто-

чарства, требало би активније сарађивати у стручној штампи.

VI

Једногласно је прихваћен предлог о спајању Друштва ветеринара НРЦГ и Друштва ветеринарских техничара НРЦГ, те су на овој Скупштини донесена нова Правила Друштва.

Д. Р.

Са Пленума Главног задружног савеза Црне Горе

На Пленуму одржаном 22 априла 1959 године у Титограду дискутовано је, између осталог, о анализи акционих програма за 1959 и припремама за израду програма у 1960 години; затим о учешћу задруга у спровођењу мјера код организације тржишта, ревизионој служби и њеној реорганизацији.

Послије поднесених извјештаја и дискусије по овим питањима Пленум је донио сљедеће

ЗАКЉУЧКЕ

I

Акциони програми земљорадничких задруга за ову годину и поред позитивних предвиђања у неким пољопривредним дјелатностима имају више пропуста и површности у систематском припремању програма. Недостајало је у цјелини шире ангажовање заинтересованих фактора у сагледавању проблема којима се задруге баве и рјешавању истих у току године.

Акциони програм за идућу годину треба да се ослања на остваривање перспективног плана развита пољопривреде у Црној Гори и форсирање оних пољопривредних грана којима се и у перспективном плану поклања озбиљна пажња (сточарство, ратарство, воћарство и виноградарство).

Из акционих програма треба да се уочава колико повећана инвестициона улагања утичу на повећавање приноса, а упоредо с тим и на снижење цијене коштања по

јединици производа, тежећи да се постигне рентабилитет сваке пољопривредне дјелатности и утврђујући кроз пољопривредне планове пуну цијену коштања за основне културе којима се задруга бави.

Тежити да се примјењивањем агрогјера реализују високи приноси и да на задружним економијама и у кооперацији долази до савремене обраде и промјена које убрзавају социјалистички преображај села развијајући истовремено продуктивнији начин рада у пољопривреди рационалнијом употребом радне снаге и примјеном пољопривредних машина и справа.

У изради акционих програма задруга, треба да се испоји већа активност пословних савеза, који поред задружних програма планирају поједине акције и мјере од заједничког интереса за већи број земљорадничких задруга и задружних савеза (погони за прераду и дораду, тов стоке, сабирни магацин, сушнице за воће и љековито биље, услужне радионице за оправку пољопривредних машина и др.).

С обзиром на значај развита сточарства посебну пажњу посветити мелиорацији ливада и пашњака у сврху повећања крмне базе и солиднијег узгоја сточних запата како на задружним газдинствима тако и на индивидуалном домаћинству задругара. Приступити интензивнијем култивирању ливада и пашњака чишћењем, ђубре-

њем, наводњавањем итд. како би се поправљали приноси по хектару.

Максимално користити механизацију коју задруге посједују и набављати нове машине и оруђе гдје то услови и могућности задруга захтијевају, проширијући сарадњу кроз разне видове кооперације.

За израду акционих програма за 1960 годину извршити солидне припреме, остварити што потпуније учешће пољопривредних стручњака, управних одбора задруга, задружних савјета, пословних савеза, општинских привредних органа и Главног задружног савеза како би акциони програми одржавали реалне могућности задруга и постигали на иницијативу шири круг заинтересованих фактора на унапређењу пољопривредне производње.

Главни задружни савез ће послати Пленума приликом организовања савјетовања са претставницима задруга и пословних савеза по питању израде акционих програма за 1960 годину.

II

По питању учешћа задруга у организовању тржишта Пленум је закључио:

— да се укину договорене цијене за откуп јагњаци и шумских плодова за ову годину;

— да се подржи укидање пијаци на велико;

— да се размотри питање превођења комерцијалног кадра у задругама и да се за постојећи кадар комерцијалиста и откупљивача организује курс за доквалификацију;

— да договорене цијене буду постављене по сезонама;

— да се избјегне термин „пазар“ за дане примања стоке код задруга и онемогући долазак откупљивача са стране;

— да се инсистира на чвршћем повезивању пословних савеза са задругама по питању откупа и уговарања пољопривредних производа, борећи се за што бољу организацију и реализовање откупа.

III

По питању ревизионе службе донесен је закључак да се ревизија задржи и даље код Главног задружног савеза, али да се издвоји инструкторска служба и предвиди одређен број инструктора из досадашње ревизионе службе Савеза.